

3. Má sa podmienka podľa článku 4 bodu 5 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, že „tento rozsudok bol vykonaný... alebo už nemôže byť vykonaný podľa práva krajiny vynášajúcej rozsudok“, vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na situáciu, v ktorej vyžiadaná osoba bola za rovnaké činy s konečnou platnosťou odsúdená na trest odňatia slobody, ktorý čiastočne vykonala v štáte, ktorý vyniesol rozsudok, a ktorý jej vo zvyšku bol odpustený orgánom tohto štátu, ktorý nie je súdnym orgánom, v rámci všeobecnej amnestie, ktorá sa uplatňuje aj na odsúdených, ktorí rovnako ako vyžiadaná osoba spáchali závažné trestné činy, a ktorá nespočíva na racionálnych úvahách trestnopolitickej povahy?

(¹) Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 3; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour constitutionnelle (Belgicko)
10. decembra 2020 – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale**

(Vec C-674/20)

(2021/C 128/12)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour constitutionnelle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Airbnb Ireland UC

Žalovaný: Région de Bruxelles-Capitale

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 5 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (¹) vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne právna úprava, ktorá zaväzuje poskytovateľov sprostredkovateľskej služby, ktorej predmetom je prostredníctvom elektronickej platformy za odmenu sprostredkovať kontakt medzi prípadnými nájomcami a prenajímateľmi, ktorí sú alebo nie sú podnikateľmi ponúkajúcimi krátkodobé ubytovanie, oznámiť na základe písomnej žiadosti daňovej správe, pod hrozbou uloženia pokuty, „údaje o prevádzkovateľovi a turistickom ubytovacom zariadení, ako aj počet prenocovaní a ubytovacích jednotiek využitých v priebehu predchádzajúceho roka“, s cieľom identifikovať osoby podliehajúce regionálnej dani z turistických ubytovacích zariadení a ich zdaniteľné príjmy, spadá do „daňovej oblasti“, a v dôsledku toho sa musí považovať za vylúčenú z pôsobnosti tejto smernice?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, majú sa články 1 až 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (²) vykladať v tom zmysle, že táto smernica sa uplatňuje na takú vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá je opísaná v prvej prejudiciálnej otázke? Má sa prípadne článok 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že sa na takúto právnu úpravu uplatňuje?
3. Má sa článok 15 ods. 2 smernice 2000/31/ES vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na takú vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá je opísaná v prvej prejudiciálnej otázke, a že takúto právnu úpravu povoľuje?

(¹) Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; 13/025, s. 399.

(²) Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36.